

[C. J. F. Sven.]

skal for mit Vedkommende alligevel under denne Forhandling specielt henvises til denne Skrivelse, idet jeg gør opmærksom paa, at efter Retsplejeudvalgets Skrivelse har et meget betydeligt Mindretal i Udvalget stillet sig paa det Standpunkt, at man har fraaaded Forslaget som upaakrævet og overvejende betænkeligt. Det paagældende Mindretal i Retsplejeudvalget bestaar af 7 Medlemmer, og da der i hele Retsplejeudvalget kun er 17 Medlemmer og et Medlem var fraværende ved Afgivelsen af Skrivelsen, tør man jo nok sige, at Stillingen har været delt indenfor Udvalget. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par enkelte Linier af Retsplejeudvalgets Mindretals Udtalelse. Mindretallet siger, at man vel er enig med Flertallet indenfor Udvalget i, at Kreditors Forfølgning ikke bør føre til, at han faar Dækning for mere end sit virkelige Tilgodehavende, og saa tilføjes der:

„Til Forebyggelse heraf skønnes imidlertid en ny Lovbestemmelse ikke at være paakrævet. Grundsætningen: Kun Dækning for det virkelige Tilgodehavende, er formentlig i sig selv uomtvistelig, og man kan efter Mindretallets Mening roligt overlade det til Retsudviklingen at tage Stilling til Sætningens Gennemførelse i mødende Tilfælde.“

Mit Parti kan under Hensyn hertil ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Vi erkender vel, at de Ændringsforslag, der af et Flertal indenfor Folketingsudvalget er blevet stillet, og som foreligger til Afgørelse i Dag, er en Forbedring af Lovforslaæet, men selv dette taget i Betragtning ønsker vi ikke at deltage i Afstemningen, og jeg skal anbefale mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme over saavel de enkelte Ændringsforslag som over Lovforslaget som Helhed, naar det kommer til tredie Behandling.

Christensen (Høng): Jeg vil gerne i Tilslutning til den ærede Ordfører (Hans Rasmussen) have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Det foreliggende Lovforslag vil ikke indlede nogen ny Retspraksis, men det vil utvivlsomt udvikle og udbygge en allerede stedfindende Praksis. Man kan maaske sige, at det vil skabe en ny Retskilde i Form af klare Lovbestemmelser i Stedet for, at man hidtil har været henvist til de mere sekundære Retskilder. Forslaget udfylder saaledes et Hul i Lovgivningen. Det har naturligvis heller aldrig været Meningen, at Kreditorerne i noget Tilfælde skulde have delvis Dobbeldtækning, men

den gældende Praksis har, som det vides, ment kun at kunne tage Hensyn til de Tilfælde, hvor Ejendommen sælges kort efter Udlæget for en væsentlig højere Pris end Auktionsprisen. Men Dobbeldtækning kan jo ogsaa lige saa vel, om ikke hyppigere, finde Sted, hvor Udlægshaveren beholder Ejendommen. Nu kan Dobbeldtækning i alle Tilfælde forhindres, og det er en stor Fordel ved Loven.

Udvalgets Flertal har derhos stillet og den højtærede Minister tiltraadt et Ændringsforslag om, at Skyldneren selv ved Retssag kan faa afgjort sit Skyldforhold. Det anser jeg for en overordentlig stor Forbedring af Loven. Skyldneren udsættes da ikke for, at Beviset kan gaa tabt for ham, inden Kreditor anlægger Sag. Hvor Salg ikke har fundet Sted, vil Syn og Skøn sikkert blive det almindeligste Bevismiddel, og det behøver ikke nærmere at paavises, at dette Bevismiddel taber i Værdi, jo længere Tid der forløber fra Auktionsdagen. Under Hensyn til dette Bevismiddels Vigtighed har Udvalgets Flertal i Betænkningen anført en Bemærkning om, at det gaar ud fra, at Retten i alle Tilfælde, hvor det begæres, vil tilstede Skensoptagelse og ogsaa af egen Drift vil gøre Parterne opmærksomme paa dette Bevismiddel. Naar Flertallet har anført en Slags Forligspassus i Ændringsforslag Nr. 2, er det ikke, fordi det finder en saadan Sætning nødvendig, men blot for at tilkendegive, at der efter Udvalgsflertallets Opfattelse altid vil være Grund til at forsøge en mindelig Overenskomst, navnlig i saadanne Retstilfælde, hvor Udfaldet saa meget som her beror paa et Skøn. Det er Grunden til, at vi har indsat denne lille Bemærkning i Ændringsforslaget.

Jeg vilde tænke mig, at hvis Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, paa ny var blevet sendt til det staaende Retsplejeudvalgs Betænkning, vilde det have faaet en anden Besvarelse end den, det nu har faaet. Jeg tror, at man overalt anerker — og det siges jo ogsaa udtrykkelig i det staaende Retsplejeudvalgs Skrivelse —, at Dobbeldtækning er utilstedelig, men naar man hævder dette Princip, maa man ogsaa ville Midlerne til at undgaa noget saadant, og jeg tror ikke, der let kan findes nogen anden og klarere Maade end den, der er skitseret her i Lovforslaget.

Jeg har saa kun en enkelt Bemærkning tilbage. I Ændringsforslag Nr. 2 nævnes kun Skyldneren og Kautionisten som Sagvoldere. Der er dog vel ingen Tvivl om, at Sagen ogsaa kan rejses af Medkreditorerne i et Bo, hvor en Fordring af den her omhand-